

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/20/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201828
Dátum vydania rozhodnutia:	11.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201828.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Ing. W. R., A. X, XXX XX U., zastúpený Mgr. Lukáš Lapšanský, advokát, Kysucká 5, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, 812 28 Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-DI-BCP-152/2011 zo dňa 21. septembra 2011, odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/222/2011-31 zo dňa 19. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/222/2011-31 zo dňa 19. februára 2013, p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný do 10 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 137,97 Eur.

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Bratislave rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia súdu zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-P-DI-BCP-152/2011 zo dňa 21.09.2011 a rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave, Okresný dopravný inšpektorát č. ORP-P-746/V-OBCP-2011 zo dňa 19.07.2011 podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 33 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 275,94 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Lukáša Lapšanského do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v ustanovení § 2 ods. 1 definuje priestupok tak, že: priestupkom je zavinené konanie, ktoré

porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie (§ 3 citovaného zákona).

V danom prípade žalobca bol uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení účinnom v danom čase, podľa ktorého o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič počas vedenia vozidla použije alkohol alebo vedie vozidlo v krátkom čase po jeho požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu alkohol ešte nachádza v jeho organizme.

Krajský súd poukázal na ustanovenie § 51 zákona č. 372/1990 Zb., podľa ktorého, ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy správneho poriadku.

Z uvedeného podľa krajského súdu vyplýva, že povinnosťou správneho orgánu pri rozhodovaní v konaní o priestupkoch je postupovať aj podľa jednotlivých ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a pri aplikácii vychádzať zo základných zásad správneho konania (§ 3). Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti v intenciách, ktorý je povinný v konaní pri rozhodovaní zachovávať procesné predpisy ako aj predpisy.

Zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v ustanovení § 2 ods. 1 definuje priestupok tak, že: priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie (§ 3 citovaného zákona).

V danom prípade žalobca bol uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. v znení účinnom v danom čase, podľa ktorého o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič počas vedenia vozidla použije alkohol alebo vedie vozidlo v krátkom čase po jeho požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu alkohol ešte nachádza v jeho organizme.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb., ak nie je v tomto alebo inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy správneho poriadku.

To znamená, že povinnosťou správneho orgánu pri rozhodovaní v konaní o priestupkoch je postupovať aj podľa jednotlivých ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a pri aplikácii vychádzať zo základných zásad správneho konania (§ 3). Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti v intenciách, ktorý je povinný v konaní pri rozhodovaní zachovávať procesné predpisy ako aj predpisy hmotno-právne. Musí postupovať v konaní tak, aby správny orgán zabezpečoval ochranu práv, osôb a súčasne vyžadoval plnenie ich povinností v nadväznosti na ochranu záujmov štátu a spoločnosti.

Povinnosťou správneho orgánu je zistiť všetky právne rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v či prospech svedčia. Z povinnosti správneho orgánu zistiť úplný stav veci tiež vyplýva, že správny orgán nie je viazaný návrhmi účastníkov konania na vykonanie dôkazov (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku). Stav veci sa musí zistiť súčasne presne, čo znamená, že musí zodpovedať realnej skutočnosti. Zistenie úplného a presného stavu veci je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Správny orgán je povinný hodnotiť každý dôkaz samostatne a potom všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov musí správny orgán náležite odôvodniť v odôvodnení rozhodnutia (§ 34 ods. 5 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku).

Výrok rozhodnutia musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom podľa § 58 ods. 1 písm. a/, b/ objasňovaním priestupku podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu, najmä o tom, či:

a/ sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,

b/ tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku.

Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu.

Krajský súd uviedol, že medzi účastníkmi konania bolo sporné, či žalobca spáchal priestupok tak, ako bolo zistené prvostupňovým správnym orgánom. Konajúci súd dospel k záveru, že obidva správne orgány pri rozhodovaní nepostupovali podľa ustanovení § 32 až 47 ods. 3 Správneho poriadku, ktoré sú vyššie citované a tiež porušili zásadu *in dubio pro reo* zákona č. 372/1990 Zb. a to, že oba orgány sa pridŕžali iba výpovedí policajtov a rozhodli na základe týchto výpovedí.

V danom prípade mal krajský súd pochybnosti, či príslušníci PZ v skutočnosti videli žalobcu jazdiť na bicykli. Z fotodokumentácie, ktorá je založená v administratívnom spise vyplýva, že žalobca stál pri bicykli. Z priloženej mapky (založenej v spise) vyplýva, že tak ako je skutok popisovaný príslušníci mali obmedzený výhľad na ulicu Prokopa Veľkého, resp. jej časť a to z dôvodu, že inkriminovaná časť cesty (po ktorej mal ísť žalobca na bicykli) bola zle vidieť, nakoľko ju zakrývala vzrástla zeleň, bola tma a miesto priestupku sa nachádzalo za miernou zákrutou. Keďže príslušníci PZ mali so sebou fotoaparát a urobili snímku žalobcu stojaceho pri bicykli a jeho priateľa, ktorý na bicykli sedel mohli urobiť aj snímku, keď ich videli na bicykli jazdiť.

Priestupkové konanie sa riadi princípmi trestného konania. V danom prípade skutok nie je zdokumentovaný nad všetky pochybnosti a ani zo správnej úvahy nevyplýva, že v relevantnom čase žalobca jazdil na bicykli.

Keďže boli výpovede účastníkov konania rozdielne, mal správny orgán urobiť rekonštrukciu priestupku a spoľahlivo zistiť, či v skutočnosti na mieste spáchania priestupku bola taká viditeľnosť, že hliadka PZ videla alebo mohla vidieť žalobcu pri spáchaní priestupku.

Krajský súd mal za to, že správny orgán prvého stupňa nepostupoval podľa ust. § 58 ods. 1 písm. a/, b/ zákona o priestupkoch, objasňovaním priestupku podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu, najmä o tom či:

a/ sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,

b/ tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku. Stav veci sa musí zistiť súčasne presne, čo znamená, že musí zodpovedať reálnej skutočnosti. Zistenie úplného a presného stavu veci je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav na posúdenie veci pre nedostatok dôvodov, a preto súd rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa ako aj rozhodnutie žalovaného zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalovaného

Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, v ktorom uviedol, že krajský súd v rozsudku

konštatoval, že prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný pri rozhodovaní nepostupovali podľa ustanovení § 32 až 47 ods. 3 Správneho poriadku, pretože sa pridržovali iba výpovedí policajtov a rozhodli na základe týchto výpovedí. Krajský súd v odôvodnení rozsudku má za to, že správne orgány konajúce vo veci náležite neobjasnili všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci. Podľa názoru súdu, správne orgány pri vydávaní rozhodnutí prijali ako dôkaz tvrdenia oboch policajtov, avšak sa nezaoberali skutočnosťou, či žalobcu na bicykli videli jazdiť. Podľa súdu správne orgány vinu žalobcovi nepreukázali. Porušili zásadu in dubio pro reo, pretože sa pridržovali iba výpovedí policajtov a rozhodli na základe nich.

Žalovaný s týmito závermi súdu vyjadril nesúhlas.

Žalovaný uviedol, že má za to, že spáchanie priestupku žalobcom bolo v priebehu objasňovacieho konania a konania pred správnym orgánom náležite zistené a žalobcovi preukázané. Dôkazom, že obvinený viedol vozidlo - bicykel nie je len tvrdenie členov policajnej hliadky. Táto skutočnosť je potvrdená aj inými dôkazmi. Na mieste bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku. Obvinený bol s jej obsahom ako aj s popisom skutku, ktorého sa dopustil oboznámený a po zákonomnom poučení potvrdil túto skutočnosť svojím podpisom. K uvedenému skutku podal vysvetlenie v znení, v čase pristavenia policajného vozidla sme boli na chodníku a stáli sme. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že nemožno vyvodiť záver, že s bicyklom nejazdil v čase keď ho hliadka PZ po prvý krát videla. Taktiež máme za to, že žalobca žiadnym spôsobom nespochybnil skutočnosť, že bicykel v čase pred zastavením hliadkou PZ nevedol. Z logického hľadiska vyplýva, že každý účastník cestnej premávky, ktorý je kontrolovaný hliadkou PZ je na mieste kontroly zastavený. Z podaného vysvetlenia vyplýva len to, že v čase keď ich policajná hliadka zastavila stáli.

Žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že začuli a následne aj zahliadli ako paralelne s nimi išlo vozidlo hliadky PZ. Žalovaný má teda za preukázané, že hliadka PZ videla, ako bicykel viedol a vo výhľade jej nebránili žiadne okolnosti.

V záujme zákonnosti žalovaný žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadol na fakt, že priestupok bol zdokumentovaný orgánom policajného zboru. Žiadny právny predpis neukladá povinnosť, aby bol takýto priestupok zadokumentovaný videokamerou alebo fotoaparátom. Je potrebné zdôrazniť, že jednou zo základných úloh Policajného zboru je podľa § 2 zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore dohliadať na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, odhaľovať priestupky, zisťovať ich páchatelov a tieto priestupky aj prejednávať. V zmysle § 8 ods. 1 cit. zákona sú policajti povinní dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s touto činnosťou vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou. Zistenie policajnej hliadky a ich následná činnosť bola motivovaná skutočnosťou, ktorú policajti bezprostredne vnímali a videli. Ich výpovede jednoznačne smerujú k tomu, že videli dve osoby jazdiace na bicykli. Nakoľko javili znaky požitia alkoholických nápojov rozhodli sa ich skontrolovať. Následne boli vyzvané, aby sa podrobili dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov s pozitívnym výsledkom. Správne orgány nemali pri rozhodovaní vo veci pochybnosti, že by policajti pri kontrole sledovali iný účel než ten, aby si splnili povinnosti vyplývajúce zo zákona. Podľa úsudku správneho orgánu zistenia policajnej hliadky, ich vyjadrenia k veci sú od začiatku jasné, zrozumiteľné a nemenné. Je nelogické, aby hliadka polície bezdôvodne zastavila a vykonala vyššie uvedené úkony.

Konaním správnych orgánov nedošlo k porušeniu zásady v nejasnostiach v prospech obvineného. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a rozhodnutie žalovaného potvrdil.

III.

Stručné zhrnutie vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaného

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne

správny potvrdiť. Zhodne ako v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, ako aj v žalobe, žalobca uvádzal, že spolu s kamarátom išli - chôdzou, tlačiac bicykle vedľa seba, keďže kamarát žalobcu dostal na Železnej studničke defekt - po Brnianskej ulici smerom k Horskému parku po chodníku vedúcom popred domy a v bode stretu Brnianskej ulice a Šípkovej ulice sa odklonili mierne doprava a zamierili do krátkeho pešieho priechodu, ktorý vychádza zo Šípkovej ulice a ústi do ulice Prokopa Veľkého (ďalej len „peší priechod“). Treba zdôrazniť, že chodník vedúci popred domy na Brnianskej ulici smerom hore, k Horskému parku, chodcov do pešieho priechodu zvedie prirodzene. A práve vo chvíli, keď žalobca spolu s kamarátom prechádzali týmto peším priechodom, začuli, a následne aj zahliadli, ako na ulici Prokopa Veľkého, ktorá je orientovaná takmer paralelne s peším priechodom, zaplo maják vozidla hliadky PZ a zastavilo na ulici Prokopa Veľkého v mieste, kde peší priechod vyúsťuje do ulice Prokopa Veľkého. Práve na tomto mieste došlo k vybavovaniu údajného priestupku.

Krajský súd oprel svoje rozhodnutie o. i. o záver, podľa ktorého:

„V danom prípade má súd pochybnosti, či príslušníci PZ v skutočnosti videli žalobcu jazdiť na bicykli. ... Z priloženej mapky (založenej v spise) vyplýva, že tak ako je skutok popisovaný príslušníci mali obmedzený výhľad na ulicu Prokopa Veľkého, resp. jej časť a to z dôvodu, že inkriminovaná časť cesty (po ktorej mal ísť žalobca na bicykli) bola zle vidieť, nakoľko ju zakrývala vzrástla zeleň, bola tma a miesto priestupku sa nachádzalo za miernou zákrutou.“ (strana 4 šiesty odsek).

Z citovanej pasáže je podľa žalobcu zrejmé, že krajský súd vychádzal zo skutočnosti, že žalobca spolu s kamarátom nešli po ulici Prokopa Veľkého od jej začiatku, teda od bodu jej stretu s Brnianskou ulicou, ale najskôr išli peším priechodom, ktorý do ulice Prokopa Veľkého iba vyúsťuje.

A nakoniec, žalovaný vo svojom odvolaní proti rozsudku krajského súdu túto skutočnosť (že žalobca spolu s kamarátom nešli po ulici Prokopa Veľkého od jej začiatku, teda od bodu jej stretu s Brnianskou ulicou, ale najskôr išli peším priechodom, ktorý do ulice Prokopa Veľkého iba vyúsťuje) nijakým spôsobom nepoprel.

Túto skutočnosť (že žalobca spolu s kamarátom nešli po ulici Prokopa Veľkého od jej začiatku, teda od bodu jej stretu s Brnianskou ulicou, ale najskôr išli peším priechodom, ktorý do ulice Prokopa Veľkého iba vyúsťuje) teda možno považovať za nespornú.

Žalobca zdôraznil, že peší priechod je v celej svojej dĺžke (teda do Šípkovej ulice až do miesta vyústenia do ulice Prokopa Veľkého) od ulice Prokopa Veľkého, oddelený parcelou, ktorá je pokrytá vzrastlou zeleňou s krikmi a stromami, pričom obdobie údajného spáchania priestupku (koniec mája), je obdobím, keď je vegetácia v plnom vegetačnom rozpuku. Vjazd do pešieho priechodu je motorovým vozidlám zakázaný. A nakoniec, orientácia pešieho priechodu je takmer paralelná s orientáciou ulice Prokopa Veľkého, ktorou vedie aj cesta. Vzdialenosť medzi peším priechodom a ulicou Prokopa Veľkého sa od miesta, kde peší priechod vychádza zo Šípkovej ulice, postupne znižuje až do miesta, kde peší priechod vyúsťuje do ulice Prokopa Veľkého.

Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že hliadka PZ, ktorá sa pohybovala vo vozidle po ceste na ulici Prokopa Veľkého smerom na Horský park, nemohla vidieť žalobcu, či ide peším priechodom na bicykli alebo pešo, pretože výhľadu hliadky PZ z cesty na ulici Prokopa Veľkého smerom na peší priechod bránili: (i) tma (údajný priestupok sa stal o 00:40 hod), (ii) vzrástla zeleň oddeľujúca peší priechod od ulice Prokopa Veľkého, ako aj (iii) smer jazdy vozidla hliadky PZ, a tým aj smer svietenia jeho svetiel, zodpovedajúci orientácii ulice Prokopa Veľkého smerom na Horský park a nie smerom na peší priechod. Uvedené skutočnosti vylučovali možnosť, že by hliadka PZ mohla mať pod spoľahlivou vizuálnou kontrolou priestor pešieho priechodu.

Ak by žalovaný predsa len chcel spochybniť to, že žalobca spolu s kamarátom nešli po ulici Prokopa Veľkého od jej začiatku, teda od bodu jej stretu s Brnianskou ulicou, ale najskôr išli peším priechodom, ktorý vyúsťuje do ulice Prokopa Veľkého, a tvrdil by, že žalobca sa pohyboval na ulici Prokopa Veľkého od jej začiatku, bolo by potrebné posúdiť pravdepodobnosť takéhoto počínania žalobcu vo svetle

hlásenia hliadky PZ. Podľa tohto hlásenia:

„V čase o 00,40 h sme prechádzali po ulici Prokopa Veľkého smerom k Horskému parku, pričom sme si všimli na ceste dve osoby jazdiace na bicykloch. Nakoľko tieto osoby javili znaky požitia alkoholických nápojov, rozhodli sme sa ich skontrolovať. Na otázku, prečo jazdia krížom po celej ceste odpovedali...“.

Z citovanej pasáže hlásenia vyplýva nasledujúci chronologický sled činností:

1. jazda hliadky PZ po ulici Prokopa Veľkého,
2. spozorovanie dvoch osôb jazdiacich na bicykli po ulici Prokopa Veľkého,
3. vyhodnotenie spôsobu jazdy cyklistov vtom zmysle, že vykazujú znaky požitia alkoholických nápojov,
4. prijatie rozhodnutia skontrolovať cyklistov,
5. dobiehanie cyklistov (či už zvýšením rýchlosti jazdy vozidla alebo pri nezmenenej rýchlosti jazdy vozidla)
6. zastavenie cyklistov.

Žalobca napokon uviedol, že vzdialenosť medzi začiatkom ulice Prokopa Veľkého v bode jej stretu s Brnianskou ulicou a miestom, kde peší priechod vyúsťuje do ulice Prokopa Veľkého a kde aj došlo k vybavovaniu údajného priestupku, je okolo 50 m. Pritom každá spomedzi vyššie vymenovaných, chronologicky nasledujúcich činností vyplývajúcich z hlásenia hliadky PZ si prirodzene vyžaduje určitý čas. Pri predpoklade, že vozidlo hliadky PZ sa pohybovalo pri hliadkovaní, napr. rýchlosťou 20 km/h, prejdienie 50 metrového úseku by mu trvalo 9 sekúnd; ak by vozidlo hliadky PZ išlo rýchlejšie, prejdienie 50 metrového úseku by mu trvalo ešte kratší čas. Vo svetle uvedeného sa javí ako vysoko nepravdepodobné, že by všetky vyššie uvedené činnosti mohla hliadka PZ zrealizovať tak, aby ich stihla uskutočniť na 50 metrovom úseku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že je nepravdepodobné, že by sa žalobca a jeho kamarát mohli dopustiť konania, tak ako je popísané v hlásení hliadky PZ.

Na základe uvedeného podľa žalobca sa stotožnil s napadnutým rozhodnutím krajského súdu, ako aj s názorom vysloveným krajským súdom, podľa ktorého mohla odstrániť otvorené otázky rekonštrukcia priestupku, ku ktorej ale žalovaný nepristúpil (strana 4 ôsmy odsek).

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil a aby žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 275,94 Eur [2 úkony právnej služby (1. prevzatie odvolania žalovaného a porada s klientom, 2. príprava vyjadrenia k odvolaniu) x 130,16 Eur (1/6 výpočtového základu pre rok 2013) = 260,32 Eur; 2 x režijný paušál x 7,81 Eur = 15,62 Eur].

IV.

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V začal na základe doručeneho spisového materiálu OR PZ Staré Mesto - západ dňa 28.06.2011 konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo spáchania, ktorého bol podozrivý Ing. W. R.. Pri ústnom pojednávaní v prítomnosti obvineného o priestupku dňa 19.07.2011 rozhodol, že Ing. W. R. dňa 24.05.2011 v čase o 00,40 hod. viedol bicykel v Bratislave po ulici Prokopa Veľkého, kde bol kontrolovaný hliadkou PZ. Pri kontrole bol obvinený podrobený dychovej skúške elektronických prístrojom Alkotest 7410, ktorý z jeho dychu vyhodnotil 0,29 mg/l alkoholu. Po poučení sa na lekárske vyšetrenie na alkohol a odber krvi nežiadal. Ďalšia jazda mu bola zakázaná. O priestupku bola spísaná na mieste s obvinením správa o výsledku objasňovania priestupku, kde sa vyjadril a správu s poučením podpísal. Na ústnom pojednávaní o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky žalobca uviedol, že celé obvinenie popiera z dôvodu, že bicykel viedol po chodníku pri chôdzi. Policajná hliadka ich skontrolovala pri tom ako sa chcel ísť „vyčúrat“ a následne došlo k debate o debate a odchodu hliadky a cca po 300m hliadka zapla maják, policajt vystúpil a zavolať ich k ceste a povedal im, že sa majú podrobiť dychovej skúške. Následne boli držaní 3 hodiny a 17 minút z dôvodu identifikácie, nakoľko ani jeden z nich nemal

občiansky preukaz. Bicykel viedol obvinený po chodníku peši z dôvodu, že po celodennej jazdy pri spiatočnej ceste pri prvom jazere na Železničnej studničke dostal kolega defekt na predné koleso a odtiaľ išli do Petržalky peši z čoho vyplýva, že nemohli ísť na bicykli.

Hliadka PZ vypovedala, že v čase o 00,40 hod. išla po ulici Prokopa Veľkého smerom k Horskému parku, pričom si všimli na ceste dve osoby jazdiace na bicykloch, nakoľko tieto osoby javili znaky požitia alkoholických nápojov rozhodli sa ich skontrolovať. Na otázku prečo jazdia krížom po celej ceste odpovedali, že si boli vypiť v podniku pri Železnej studničke pár pív a ponáhľajú sa domov. Správny orgán prvého stupňa po preštudovaní spisu a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov vydal rozhodnutie dňa 19.07.2011 č. ORP-P-746/V-OBCP-2011, v ktorom obvinil z priestupku žalobcu a to, že v čase o 00,40 hod. na ulici Prokopa Veľkého viedol vozidlo - bicykel v čase, kedy bol pod vplyvom alkoholu, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 2 písm. c/ zákona NR SR č. 8/2009 Z. z., začo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a bola mu uložená v zmysle § 22 ods. 2 písm. c/ citovaného zákona pokuta vo výške 150 Eur.

V.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 21.09.2011, č. KRP-P-DI-BCP-153/2011 potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a odvolanie žalobcu zamietol.

Na základe dostupného spisového materiálu, najmä zo správy o výsledku objasňovania priestupku ako aj z výťažku z dychovej skúšky Ing. R. jednoznačne podľa žalovaného vyplýva, že účastník konania sa dopustil priestupku tak, ako sa mu to kladie za vinu. Všetky dôkazy boli získané zákonným spôsobom a dostatočne preukazujú, že obvinený viedol vozidlo-bicykel po požití alkoholických nápojov, čo bolo zistené elektronickým meračom Alcosensor, s hodnotou 0,59 mg/l vydychovaného vzduchu. Na mieste bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku, ktorú po zákonomnom poučení podpísal.

Týmto svojim konaním porušil § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Čo sa týka námietky, že na bicykli nešiel, ale ho tlačil žalovaný ju považuje za účelovú v snahe vyhnúť sa postihu za priestupok. Z úradného záznamu hliadky PZ zo dňa 24.05.2011 jednoznačne vyplýva, že hliadka spozorovala dve osoby na ceste jazdiace na bicykli. Nakoľko javili znaky požitia alkoholických nápojov rozhodli sa ich skontrolovať. Na otázku prečo jazdia krížom po celej ceste odpovedali, že si boli vypiť v podniku pár pív a ponáhľajú sa domov. Následne boli vyzvané, aby sa podrobili dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov s pozitívnym výsledkom. Skutok, ktorý spáchal obvinený bol spoľahlivo zistený a zistil ho orgán, ktorý v zmysle zákona č. 171/1990 Z. z. o PZ je oprávnený odhaľovať priestupky, zisťovať ich páchatel'ov a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva. Správny orgán nemal pri rozhodovaní vo veci pochybnosti, že by policajti pri kontrole vodiča sledovali iný účel než ten, aby si splnili povinnosti vyplývajúce zo zákona, preto považuje vinu účastníka konania za dostatočne preukázanú.

Druhostupňový správny orgán pri rozhodovaní vychádzal z predloženého spisového materiálu, ktorého súčasťou sú: spisový materiál č.p.: ORP-P-746/V-OBCP-2011, zápisnica z ústneho pojednávania zo dňa 19.07.2011, rozhodnutie o priestupku č.p.:ORP-P-746/V-OBCP-2011, odvolanie voči rozhodnutiu.

VI.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v rozsahu

odvolacích dôvodov postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 202 v spoj. s § 250s O.s.p. podanie odvolania prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) a po neverejnej porade senátu jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že podanie odvolania nebolo dôvodné a preto rozsudok súdu prvého stupňa z nižšie uvedených dôvodov potvrdil.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. novembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení rozhodnutia ORPZ, ODI Bratislava V, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch, pretože porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č 8/2009 Z. z.

Krajský súd rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňové správne rozhodnutie zrušil, pretože mal za to, že správny orgán prvého stupňa nepostupoval podľa ust. § 58 ods. 1 písm. a/, b/ zákona o priestupkoch. Keďže medzi účastníkmi konania bolo sporné, či žalobca spáchal priestupok tak, ako bolo zistené prvostupňovým správnym orgánom., krajský súd dospel k záveru, že obidva správne orgány pri rozhodovaní nepostupovali podľa ustanovení §§ 32 až 47 ods. 3 Správneho poriadku, a tiež porušili zásadu *indubio pro reo* zákona č. 372/1990 Zb. a to, že oba orgány sa pridržovali iba výpovedi policajtov a rozhodli na základe týchto výpovedí.

Žalovaný namietal proti záverom krajského súdu a zastával názor, že spáchanie priestupku žalobcom bolo v priebehu objasňovacieho konania a konania pred správnym orgánom náležite zistené a žalobcovi preukázané. Dôkazom, že žalobca viedol vozidlo - bicykel nie je len tvrdenie členov policajnej hliadky. Táto skutočnosť je potvrdená aj inými dôkazmi, a to spísanou správou o výsledku objasňovania priestupku.

Podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič počas vedenia vozidla použije alkohol alebo vedie vozidlo v takom čase po jeho požití, keď sa na základe vykonaného vyšetrenia podľa osobitného predpisu 3a) alkohol ešte nachádza v jeho organizme.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

Podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona o priestupkoch za priestupok podľa odseku 1 písm. k/ možno uložiť pokutu od 60 Eur do 300 Eur a zákaz činnosti do dvoch rokov.

Podľa § 77 zákona o priestupkoch výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti o uložení ochranného opatrenia o nároku na náhradu škody a o trovách konania.

Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 32 ods. 1 zákona Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstará potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Zo skutkových zistení vyplýva, že žalobca od počiatku tvrdil, že na vozidle - bicykli nejazdil, ale šiel chôdzou a bicykel tlačil. No dvaja príslušníci PZ tvrdili opak, teda že žalobca jazdil na bicykli.

V danom prípade mal krajský súd pochybnosti, či príslušníci PZ v skutočnosti videli žalobcu jazdiť na bicykli, pretože z fotodokumentácie, ktorá je založená v administratívnom spise vyplýva, že žalobca stál pri bicykli. Z priloženej mapky (založenej v spise) vyplýva, že tak, ako je skutok popisovaný, príslušníci mali obmedzený výhľad na ulicu Prokopa Veľkého, resp. jej časť a to z dôvodu, že inkriminovaná časť cesty (po ktorej mal ísť žalobca na bicykli) bola zle vidieť, nakoľko ju zakrývala vzrástla zeleň, bola tma a miesto priestupku sa nachádzalo za miernou zákrutou. Keďže príslušníci PZ mali so sebou fotoaparát a urobili snímku žalobcu stojaceho pri bicykli a jeho priateľa, ktorý na bicykli sedel mohli podľa krajského súdu urobiť aj snímku, keď ich videli na bicykli jazdiť.

Keďže boli výpovede účastníkov konania rozdielne, podľa krajského súdu mal správny orgán urobiť rekonštrukciu priestupku a spoľahlivo zistiť, či v skutočnosti na mieste spáchania priestupku bola taká viditeľnosť, že hliadka PZ videla alebo mohla vidieť žalobcu pri spáchaní priestupku.

Je nepochybné, že správny orgán má v konaní postupovať tak, aby zistil skutkový stav čo najúplnejšie a tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti. I keď tvrdenia príslušníkov hliadky PZ majú značnú vypovedaciu hodnotu (už aj s poukazom na skutočnosť, že policajti dokumentujúci priestupok nemajú na veci a jej výsledku žiadny záujem a vykonávajú len svoju služobnú povinnosť, pri ktorej sú viazaní prisahou a sú povinní dbať, aby prípadný zásah do práv a slobôd osôb, ktorým by v súvislosti s ich činnosťou mohla vzniknúť ujma a neprekročili mieru nevyhnutnú k dosiahnutiu účelu sledovaného služobným zákrokom alebo výkonom), jeho existencia neznamena, že v prípade spochybnenia iným dôkazom alebo dôkazmi, by správny orgán mal rezignovať na získanie akýchkoľvek iných dôkazov, ktorých vykonanie by sa vzhľadom na konkrétne okolnosti danej veci javili byť vhodné a ktoré si môže pri vynaložení primeraného úsilia zaobstaráť.

Vzhľadom na to, že v predmetnej veci teda existujú rôzne verzie skutkového stavu, nemožno hovoriť o jeho objasnení bez pochybností a v takom prípade je konštatovanie zodpovednosti žalobcu za konanie vykazujúce znaky priestupku nepresvedčivé a predčasné.

Rozhodnutie správneho orgánu, preto nebolo možné považovať za súladné so zákonom a bolo ho potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

V prípade, že sa správnym orgánom nepodari po prípadnej rekonštrukcii priestupku preukázať spáchanie skutku žalobcu tak, aby ďalšie pochybnosti o jeho priebehu nepretržovali, bude nevyhnutné zastaviť priestupkové konanie podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch.

Podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a to tak, že v konaní úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky priznal žalobcovi v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhl.“) náhradu trov konania v celkovej výške 137,97 Eur. Náhrada trov konania pozostáva z trov právneho zastúpenia vo výške 137, 97 €.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby a k nemu prislúchajúci režijný paušál:

- Podanie odvolania 130,16 Eur + režijný paušál 7,81 Eur, t.j. spolu: 137,97 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalobcovi náhradu trov konania za poradu s klientom ako si ich vyčíslil, vzhľadom na to, že tieto nepovažoval za účelne vynaložené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.